

FIT Equipex IoT-LAB ICube 2017-08-17 13:59:20

Publisert av Lydgalleriet til utstillingen *Soundtrack for Webcams* av Magnus Bugge på Lydgalleriet 19. januar – 11. februar 2018. Tekst av Christian Blom. Skjermdump av Magnus Bugge.

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

LYDGALLERIET

... når motsetningene tårner seg opp.

Soundtrack for Webcams består av live-video fra om lag ett tusen usikrede webkameraer og et lydspor som settes sammen fortløpende utfra hvordan bildene ser ut. Videoskjermen er delt i fire like store deler og viser hele tiden signaler fra fire ulike webkameraer, disse veksler med ulikt mellomrom og gir således en kontinuerlig endring av konstellasjoner innad. Lydsporet endres på samme måte da hvert enkelt videosignal styrer en egen del av forløpet. *Soundtrack for Webcams* er live og benytter webkameraer fra hele verdensveven. Jeg har vært heldig nok til å oppleve verket ved tre anledninger, denne teksten er basert på tanker jeg har gjort meg i møte med *Soundtrack for Webcams*.

Når jeg ser opp mot stjernene fra et mørkt og øde sted opplever jeg en forbindelse mellom meg selv og noe uendelig stort. En tilsvarende opplevelse får jeg av å observere *Soundtrack for Webcams*. Om jeg stirrer mot stjernene er jeg knyttet til verdensrommet, i tilfellet *Soundtrack for Webcams* er det verdensveven jeg knyttes til og observerer. Jeg skriver observerer fordi det er det jeg gjør. Min normale omgang med verdensveven er å bevege meg rundt i den, å sende eller strøme. I Bugges verk er jeg hensatt til rollen som observatør. Jeg ser samtidig ut på slalomtrekk uten folk, en halvt ryddet spisesal, en flystripe og et trafikkamera med en og annen ensom bil. Skulle det hende en ulykke kan jeg ikke løfte en finger for å hjelpe, jeg vet ikke hvor det er. Jeg kan se på eller gå, det som skjer kommer til å skje uavhengig av meg. Verket er slik en sammenheng jeg står i, jeg som tilskuer blir liten og ubetydelig. Denne tilskueren finner en enorm lettelse og frihet i å være frakoblet slik, jeg er usynlig og stirrer mot noe fjernt.

Musikken er med å styrke den fjerne følelsen, den har en dybde rent klanglig som vekker ordet øde i meg. Noe er lagt øde og jeg får se og lytte til dette. Musikken har et langsomt ganglag, det ruller og går i tette teksturer. Noe stort beveger seg ufortrødent med langsomme tunge skritt. Alt er med å styrke min følelse av å være liten, usynlig og å få lov til å kikke fra mitt ubetydelig sted og ut i det store øde.

Det oppstår et overraskende spill mellom de skiftende videosignalene, de er hverandres sammenheng. Når et av fire signaler skifter så medfører dette at de tre andre endrer betoning. Det oppstår noe vakkert når Bugge på denne måten bruker en teknologi for overvåking og kontroll til å lage et spill på tilfeldigheter. Videoenes formelle sider blir aksentuert, mønstre dannes mellom kamerasignalene når linjer fra veier og flystriper parallellføres med en slalombakke, slik opererer verket på et formalt nærmest abstrakt plan, samtidig kikker jeg på et konkret sted og folk som ikke vet at jeg kikker.

Slik blir det til at *Soundtrack for Webcams* er et sjeldent møte mellom kikkeren og mønstergjenkjenneren som begge bor i meg. Den litt skamfulle opplevelsen av å se noe som ikke er ment for mine øyne møter en hjerne som jobber med å se mønster og sammenheng i et håp om å forstå eller tilføre mening. Verket er motsetningsfylt i ordets beste forstand og dette er verkets styrke. *Soundtrack for Webcams* setter mønstergjenkjenneren og kikkeren i spill samtidig. Det er svært nært meg fysisk, samtidig vet jeg at det jeg ser er signaler fra fjern og nær. Det hele tilføres et perspektiv der man selv er liten og lokal i møte med det enorme, øde og globale. Den enkle og lekne utførelsen med fire tilfeldig vekslende videosignaler som også styrer sammensettingen av lydspor er en sterk kontrast til kompleksiteten som oppstår mellom tilskuer og verk. *Soundtrack for Webcams* minner meg om Gaston Bachelards ord da han skrev; alt blir levende når motsetningene tårner seg opp.